

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำนามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์
The Development of Learning Achievement on the Unit of Nouns
in Grade 3 by Using Learning Management of Flipped Classroom with
Electronic Storytelling

วันวิสาข์ ม่วงงาม¹ ทรงภพ ขุนมธุรส²
Wanvisa Muangngam, Songphop Khunmathurot

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำนามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำนาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์กับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านคณทิ (ประสิทธิ์อุปถัมภ์) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมจำนวนทั้งสิ้น 15 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านคณทิ (ประสิทธิ์อุปถัมภ์) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 รวมจำนวนทั้งสิ้น 8 คน โดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านเรื่อง คำนาม ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ 2) นิทานอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำนาม และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านเรื่อง คำนาม ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test dependent และ t-test one sample ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำนาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดเรียนรู้โดยแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ สูงกว่าก่อนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ 2) ผลสัมฤทธิ์

Received: 2023-05-14 Revised: 2023-07-04 Accepted: 2023-07-07

¹ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร Master of Education Program
Faculty of Education Naresuan University. Corresponding Author e-mail: wmbaituey@gmail.com

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร Faculty of Education Naresuan University.

ทางการเรียน เรื่อง คำนาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดเรียนรู้โดยแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดเรียนรู้เรื่องคำนาม โดยแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ (Keywords): ห้องเรียนกลับด้าน; การเล่าเรื่องทางอิเล็กทรอนิกส์

Abstract

The purpose of this research is 1) to compare the subject achievement of 3rd grade students before and after Flip Classroom (Flip Classroom) together with electronic stories. 2) to compare the subject achievement of 3rd grade students after Flip Classroom together with electronic stories with the 80 percent criterion and 3) study the satisfaction of 3rd grade students who are learning management in a flip classroom with electronic stories. The population is students at the 3rd grade level of Chumchonbankhonthee School in the 2nd semester of the academic year 2565 Number of 1 classrooms Total number 15 people Chumchonbankhonthee School in the 2nd semester of the academic year 2565, a total of 8 people came by means of purposive sampling. Since the researcher is a Thai language teacher of this group of students, there is information that shows the student's learning achievement regarding nouns individually, and it was found that all 8 students in the sample group have a low learning achievement regarding nouns than other students by conducting learning classes in the remedial curriculum of 3rd grade students. The tools used in the research are 1) a learning management plan in the classroom together with electronic stories 2) electronic stories 3) Exam of Nouns and 4) satisfaction assessment And, the statistics used in data analysis include the mean value t-test dependent and t-test one sample The results of the research showed that 1) The learning achievement of students in the 3rd grade after being taught by Flip Classroom together with electronic stories is higher than before Flip Classroom together with electronic tales 2) The achievement of 3rd grade students after learning by Flip Classroom together with electronic stories is significantly higher than the 80 percent threshold 05 and 3) students are satisfied with the arrangement of learning Nouns by Flip Classroom together with electronic stories is at the highest level.

Keywords: Flipped classroom; Electronic storytelling

บทนำ (Introduction)

ภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับการติดต่อสื่อสาร สร้างความเข้าใจระหว่างบุคคลในสังคม และยังเป็นเครื่องแสดงเอกลักษณ์ประจำชาติอีกด้วย ประเทศไทยนับว่าเป็นอีกประเทศหนึ่งในโลกที่มีทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นของตนเอง และได้ใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารกันมาอย่างช้านาน แม้ว่าสังคมโลกจะเปลี่ยนไปมากน้อยเพียงใด แต่ภาษาไทยยังเป็นสิ่งจำเป็นของคนในสังคมไทย และยังคงเป็นเครื่องมือสื่อสารที่แสดงถึงความเป็นไทยได้เป็นอย่างดี ดังเช่น กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ, 2545 หน้า 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในสังคมไทยให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบธุรกิจ การงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสาระสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ

จากที่กล่าวไปในข้างต้นนั้น ทำให้ทราบว่าภาษานั้นมีความสำคัญมาก หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้กำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในด้านความสามารถในการสื่อสาร กล่าวคือ เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553 หน้า 4) ดังนั้นผู้สอน หรือผู้ที่มาส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้ต้องมีการจัดการเรียนรู้ที่ดีและเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน และต้องครบถ้วนสมบูรณ์ไปด้วยเนื้อหาทั้ง 5 สาระที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดไว้ คือ 1. การอ่าน 2. การเขียน 3. การฟัง การดูและการพูด 4. หลักการใช้ภาษา และ 5. วรรณคดีและวรรณกรรม รวมถึงการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละระดับชั้น

ถึงแม้ว่าภาษาไทยจะมีความสำคัญมากเพียงใด แต่ในปัจจุบันมีคนจำนวนไม่น้อยที่ไม่เห็นความสำคัญในการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง และยังมีความคิดว่าภาษาไทยไม่จำเป็นที่จะต้องเรียนให้มากและแตกฉาน ทั้งที่ความจริงแล้วภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ดีของสังคมไทย รวมถึงภาษานั้นถูกเข้าใจผิดว่าภาษานั้นเป็นเรื่องที่ยากต่อการเข้าใจ มีกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มากมายและน่าเบื่อ ไม่สนใจศึกษาให้ถ่องแท้ จึงส่งผลให้เกิดการนำภาษาไทยไปใช้ในทางที่ผิด โดยเฉพาะนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาที่เพิ่งเริ่มจะเรียนรู้ภาษาไทย เมื่อมีเจตคติด้านลบต่อภาษาไทย เบื่อหน่าย และไม่ให้ความสำคัญ ย่อมส่งผลต่อการศึกษาในระดับต่อไปได้อย่างแน่นอน

จากการที่ผู้วิจัยได้มีประสบการณ์สอนนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านคณทิ (ประสิทธิ์อุปถัมภ์) พบว่าเนื้อหาในรายวิชาภาษาไทยที่มักจะเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนมากที่สุดคือ เรื่องชนิดของคำในภาษาไทย โดยเฉพาะในส่วนของคำนาม เพราะคำนามสามารถแบ่งประเภทแยกย่อยลงไปได้อีกหลายประเภท และมีคำนิยามที่ความละเอียดใกล้เคียงกับคำสรรพนาม ย่อมส่งผลให้ยากต่อการจดจำ เนื่องด้วยระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนนั้นน้อยเกินไปกับการทำความเข้าใจสำหรับนักเรียนบางคน และเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือเรียนนั้นมีลักษณะของการบรรยายเป็นความเรียง ไม่มีรูปภาพประกอบ จึงทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย และไม่มีแรงกระตุ้นในการสนใจเนื้อหา ส่งผลให้เกิดความไม่เข้าใจในบทเรียนขึ้น และถ้าหากนักเรียนไม่สามารถเข้าใจในเรื่องของคำนามได้แล้วนั้น ย่อมมีปัญหาต่อการเรียนในระดับที่ยากขึ้น ซึ่งนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านคณทิ (ประสิทธิ์อุปถัมภ์) จำนวน 15 คน พบว่าไม่สามารถระบุและแยกคำนามออกจากคนอื่น ๆ ได้ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด กล่าวโดยง่าย คือ นักเรียนมากกว่าครึ่งของจำนวนนักเรียนทั้งหมดในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความเข้าใจในเรื่องคำนาม

จากปัญหาดังที่กล่าวไปข้างต้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหา โดยแบ่งออกเป็น 3 ประการคือ 1) ครูผู้สอน มีเทคนิคการจัดการเรียนรู้หรือวิธีการสอนที่ไม่สอดคล้องต่อการเรียนรู้ 2) เวลา เวลาในการจัดเรียนรู้เพียงแค่ 1 – 2 ชั่วโมง ที่ไม่ใช่คาบเรียนที่ติดต่อกัน สำหรับนักเรียนบางคนนั้นอาจจะน้อยเกินไปกับการทบทวนความรู้เก่า และเสริมความรู้ใหม่ ส่งผลให้ไม่สามารถเข้าใจบทเรียนทั้งหมดที่ครูสอนได้ และ 3) เนื้อหา เนื้อหาในบทเรียนเกี่ยวกับไวยากรณ์ต่าง ๆ นั้น โดยเฉพาะเรื่องชนิดของคำในภาษาไทย ถูกออกแบบออกมาในลักษณะของความเรียง เขียนบรรยายลักษณะของคำนาม ทำให้ยากต่อการเข้าใจ และเกิดความเบื่อหน่ายในที่สุด

ผู้วิจัยจึงคิดหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับความสามารถในการระบุชนิดของคำในภาษาไทย เรื่อง คำนาม เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าเทคนิคการจัดการเรียนรู้ หรือวิธีการสอนที่ไม่สอดคล้องต่อการเรียนรู้ อีกประการหนึ่ง คือ นักเรียนบางคนต้องการใช้เวลาในการทำความเข้าใจ และทบทวนเนื้อหานานกว่านักเรียนคนอื่น ๆ รวมถึงรูปแบบเนื้อหาในบทเรียนไม่น่าสนใจ ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยในการปรับเปลี่ยนเทคนิคการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย เรื่อง คำนาม โดยพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีรูปแบบคล้ายกับการสอนออนไลน์ นักเรียนสามารถเรียนรู้จากวิดีโอการสอน เอกสารการสอน หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ด้วยตนเองได้ที่บ้าน ก่อนที่จะมาทำกิจกรรมที่โรงเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนได้ออกแบบไว้ จะช่วยแก้ปัญหาในส่วนของเวลาเรียนที่ไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนบางคน ร่วมกับการใช้ชีทอนอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อในการเรียนรู้ เพราะสารที่สื่อออกมาในรูปแบบของนิทานที่มีเรื่องราว ตัวละคร และมีภาพประกอบนั้นจะสามารถแก้ปัญหาเรื่องความเบื่อหน่ายต่อบทเรียนได้เป็นอย่างดี

จากความสำเร็จของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งให้เห็นความสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำนาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ คือ 1. ครูออกแบบการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ที่กระตุ้นความสนใจแก่ผู้เรียนให้มากขึ้นเพื่อทดแทนการสอนในลักษณะการบรรยายตามเนื้อหาในบทเรียน 2. นักเรียนมีเวลาในการเตรียมตัวและทำความเข้าใจเนื้อหาก่อนที่จะมาเข้าร่วมกิจกรรมในห้องเรียน และสามารถใช้นวัตกรรมเดียวกันนี้ในการทบทวนเนื้อหาบทเรียนได้ทุกโอกาส และ 3. นักเรียนมีนวัตกรรมใหม่ ๆ นั่นก็คือ นิทานอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ที่มีเนื้อเรื่อง สีสัน และรูปแบบที่น่าสนใจมากกว่าเนื้อหาในบทเรียนตามปกติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย เรื่อง คำนาม ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำนาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำนาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ กับเกณฑ์ร้อยละ 80
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำนาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านคณทิ (ประสิทธิ์อุปถัมภ์) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมจำนวนทั้งสิ้น 15 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านคณทิ (ประสิทธิ์อุปถัมภ์) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 รวมจำนวนทั้งสิ้น 8 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) โดยเลือกจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำนาม ต่ำกว่าเกณฑ์การประเมิน

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำนาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 5 แผน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ชั้นศึกษาเอกสาร

1.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1.2 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ และกำหนดเนื้อหาสาระให้สอดคล้องตัวชี้วัดเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษา เรื่อง คำนาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.1.3 ศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) และกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์เพื่อนำมาออกแบบขั้นตอนการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้

1.2 ขั้นตอนออกแบบ

1.2.1 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำนาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 5 แผน รวมทั้งสิ้น 7 ชั่วโมง ได้แก่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 พยางค์และคำในภาษาไทย 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 คำนามคืออะไร 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ประเภทของคำนาม 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 คำนามในประโยค 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 คำนามจากนิทาน 2 ชั่วโมง

1.2.2 ออกแบบกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

1) ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ 2) เวลา 3) มาตรฐานตัวชี้วัด 4) สาระสำคัญ 5) จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ และ 6) การจัดการเรียนรู้ โดยออกแบบขั้นตอนการเรียนรู้ออกเป็น 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงที่ 1 ช่วงศึกษาด้วยตนเองนอกห้องเรียนก่อนที่จะเข้าร่วมกิจกรรมในห้องเรียน คือ ครูมอบหมายให้นักเรียนไปศึกษาบทเรียนล่วงหน้าและตอบคำถามหลังจากศึกษาด้วยตนเองผ่านนิทานอิเล็กทรอนิกส์ที่ครูจัดทำให้ และช่วงที่ 2 กิจกรรมในชั้นเรียน คือ ช่วงเวลาที่นักเรียนทุกคนจะมาแลกเปลี่ยนความรู้ที่ได้ไปศึกษาล่วงหน้าซึ่งกันและกัน โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก และคอยชี้แนะให้นักเรียนได้เข้าใจถึงบทเรียนอย่างถูกต้องร่วมกัน ซึ่งกิจกรรมในส่วนนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอนว่าจะออกแบบกิจกรรมแบบใดให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ของตนได้อย่างทั่วถึง และทำให้นักเรียนทุกคนสามารถเข้าใจเนื้อหาของ บทเรียนได้อย่างถูกต้อง เช่น ใช้วิธีร่วมกันอภิปราย ทำกิจกรรมเกม จำลองสถานการณ์ ทำแบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดออกมาพูดสรุปความเข้าใจของตนเองหน้าชั้นเรียน เป็นต้น

1.3 ขั้นพัฒนา

1.3.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบรูปแบบมาตรฐานตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์การพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ และการวัดผลประเมินผล แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

1.3.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยประเมินความสอดคล้อง (IOC : Index of item objective congruence)

1.4 ขั้นทดลอง

นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คน โรงเรียนปราสาทอนุสรณ์ ตำบลคณทิ อำเภอมือง จังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะและคุณสมบัติใกล้เคียงกันหรือมีความเป็นเอกพันธ์ จำนวน 1 ครั้ง จำนวน 1 แผน 1 ชั่วโมง เพื่อพิจารณาหาข้อบกพร่องและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ ก่อนที่จะนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

1.5 ขั้นประเมินผล

นำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 คน โรงเรียนชุมชนบ้านคณทิ (ประสิทธิ์อุปถัมภ์) ตำบลคณทิ อำเภอมือง จังหวัดกำแพงเพชร

2. แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน เรื่อง คำนาม โดย มีการดำเนินการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน เรื่อง คำนาม แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ รวมทั้งสิ้น 2 ชุด ดังนี้

2.1 ขั้นศึกษาเอกสาร

ศึกษาเอกสารและทฤษฎีการวัดประเมินผลการศึกษาและการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน จากหนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ขั้นออกแบบ

สร้างแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบ เรื่อง คำนาม จำนวน 30 ข้อ

2.3 ขั้นพัฒนา

นำแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน เรื่อง คำนาม ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องและทำการแก้ไข จากนั้นนำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว

ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้อง สอดคล้อง (IOC : Index of item objective congruence) ระหว่างแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่มีค่า 0.5-1.00

2.4 ขั้นทดลอง

2.4.1 นำแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน เรื่อง คำนาม มาทดลอง กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน โรงเรียนชุมชนบ้านคณทิ (ประสิทธิ์อุปถัมภ์)

2.4.2 นำผลการตรวจคะแนนมาคำนวณหาค่าความยากง่าย (p) และค่า อำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ (ปรกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 173) เพื่อ คัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 - 1.00 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 - 1.00 จำนวน 20 ข้อ

2.4.3 นำแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน เรื่อง คำนาม จำนวน 20 ข้อ ที่คัดเลือกมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น Reliability โดยใช้สูตรของโลเวต (Lovett) (ปรกรณ์ ประจันบาน, 2549} หน้า 75) ของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป จากนั้นนำมา ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา

2.4.4 นำแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน เรื่อง คำนาม จำนวน 20 ข้อ ที่ผ่านเกณฑ์ตรวจสอบคุณภาพแล้วไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 คน โรงเรียนชุมชนบ้านคณทิ (ประสิทธิ์อุปถัมภ์)

3. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนเรื่อง คำนาม ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ ห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 10 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ขั้นศึกษาเอกสาร

3.1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความพึงพอใจและวิธีสร้าง แบบประเมินเพื่อกำหนดกรอบ แนวคิด โครงสร้างแบบประเมิน

3.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ต้องประเมินและกำหนดขอบข่ายของข้อคำถามที่จะสร้างแบบประเมินให้ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการประเมิน

3.2 ขั้นออกแบบ

3.2.1 ออกแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านคณทิ (ประสิทธิ์อุปถัมภ์) ตำบลคณทิ อำเภอมือง จังหวัดกำแพงเพชร ที่มีต่อ การเรียนเรื่อง คำนาม ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 10 ข้อ โดยกำหนดคะแนนเป็นแบบประเมินมาตราส่วน

ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert's Five Scale) (Norman, 2010, หน้า 626) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.2.2 นำค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ โดยกำหนดเกณฑ์

ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.2.3 ร่างแบบประเมินความพึงพอใจตามรูปแบบที่กำหนด โดยให้ครอบคลุม ตามจุดประสงค์และขอบข่ายของเนื้อหา หลังจากนั้นนำร่างแบบประเมินเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องและทำการแก้ไข

3.3 ขั้นพัฒนา

นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence : IOC) ของเคอร์ลิงเจอร์ (Kerlinger, 2000, หน้า 667 อ้างถึงใน ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 173) ของแบบประเมินความพึงพอใจโดยคัดเลือกข้อประเมินที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3.4 ขั้นทดลอง

นำแบบประเมิน 10 ข้อ มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านคณทิ (ประสิทธิ์อุปถัมภ์) ตำบลคณทิ อำเภอมือง จังหวัดกำแพงเพชร

3.5 ขั้นประเมินผล

นำแบบประเมินที่แก้ไขปรับปรุงเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบในการจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำใช้กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 คน โรงเรียนชุมชนบ้านคณทิ (ประสิทธิ์อุปถัมภ์) ตำบลคณทิ อำเภอมือง จังหวัดกำแพงเพชรต่อไป

4. หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1 ขั้นศึกษาเอกสาร

4.4.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

4.4.2 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ และกำหนดเนื้อหาสาระให้สอดคล้องตัวชี้วัดเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษา เรื่อง คำนาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4.4.3 ศึกษารูปแบบของนิทานที่เหมาะสมสำหรับนักเรียน

4.4.4 ศึกษาวิธีการสร้างหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ (E-book)

4.2 ขั้นตอนออกแบบ

จัดทำหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ (E-book) เรื่อง คำนาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ได้แก่ พยางค์และคำในภาษาไทย คำนามคืออะไร หน้าที่ของคำนาม ประเภทของคำนาม และคำนามจากนิทาน

4.3 ขั้นพัฒนา

4.3.1 นำหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ (E-book) เรื่อง คำนาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบถึงรูปแบบของนิทาน ความสอดคล้องของเนื้อหาเรื่องคำนาม และความเหมาะสมต่อวัยของนักเรียน แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

4.3.2 นำหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ (E-book) เรื่อง คำนาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแก้ไขเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพ ด้วยแบบประเมินคุณภาพของหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ (E-book) เรื่อง คำนาม โดยประเมินความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence : IOC) ของเคอร์ลิงเจอร์ (Kerlinger, 2000, หน้า 667 อ้างถึงใน ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 173) กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีค่า 0.5-1.00

4.4 ขั้นทดลอง

นำหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ (E-book) เรื่อง คำนาม ที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คน โรงเรียนปราสาทอนุสรณ์ตำบลคณที อำเภอมือง จังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะและคุณสมบัติใกล้เคียงกันหรือมี ความเป็นเอกพันธ์ จำนวน 1 ครั้ง 1 ตอน เพื่อพิจารณาหาข้อบกพร่องและแก้ไขหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ (E-book) เรื่อง คำนาม ก่อนที่จะนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4.5 ขั้นประเมินผล

นำหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ (E-book) เรื่อง คำนาม ที่ปรับปรุงแก้ไข สมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 คน โรงเรียนชุมชน บ้านคณทิ (ประสิทธิ์อุปถัมภ์) ตำบลคณทิ อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ผลการวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง คำนาม

1.1 นำคำตอบจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำนาม มาตรวจให้คะแนน โดยให้ข้อที่ถูกต้องได้ 1 คะแนน ข้อที่ผิด ไม่ตอบ หรือตอบมากกว่าตัวเลือกได้ 0 คะแนน

1.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำนาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ด้วยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

2. ผลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำนาม หลังเรียนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำนาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ กับเกณฑ์ร้อยละ 80 ด้วย One Sample T-Test

3. ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์

การนำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1997 หน้า 190) โดยให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00-1.50	หมายถึง อยู่ในระดับพึงพอใจน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.51-2.50	หมายถึง อยู่ในระดับพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.51-3.50	หมายถึง อยู่ในระดับพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.51-4.50	หมายถึง อยู่ในระดับพึงพอใจอย่างมาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.51-5.00	หมายถึง อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

ผลการวิจัย (Research Results)

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำนาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดเรียนรู้โดยแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ สูงกว่าก่อนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนได้รับประสบการณ์จากการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านที่มีสภาพเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ได้อย่างไม่กดดัน เพราะนักเรียนได้ศึกษารู้อย่างอิสระเกี่ยวกับคำนามด้วยตนเองก่อนที่จะเข้าเรียนในชั่วโมง ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจ และสามารถนำความรู้เดิมมาต่อยอดและร่วมอภิปรายความรู้กับเพื่อนร่วมชั้นได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งนักเรียนยังสามารถทบทวนความรู้เดิมได้เสมอตามความต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของของพัชรินทร์ สิทธิภูมิ, อภิรักษ์ อนุมาน และสุวรรณี ยะกร (2564) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักการใช้ภาษาไทยและคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักการใช้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยห้องเรียนกลับด้านอยู่ในระดับคุณภาพดี

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำนาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดเรียนรู้โดยแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ โดยครูผู้สอนได้ตั้งใจออกแบบและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านให้มากที่สุด ซึ่งได้ปรับใช้โดยคำนึงถึงบริบทของนักเรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิศพงษ์ นาคภู (2564) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน ร่วมกับแอปพลิเคชันสำหรับเรียนรู้ผ่านวิทัศน์แบบมีปฏิสัมพันธ์ โดยพบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน ร่วมกับแอปพลิเคชันสำหรับเรียนรู้ผ่านวิทัศน์แบบมีปฏิสัมพันธ์ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแบบมีนัยสำคัญ และมีผลความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดเรียนรู้เรื่องคำนาม โดยแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ สามารถทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีสภาพเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ได้อย่างไม่กดดัน อีกทั้งนักเรียนยังสามารถทบทวนความรู้เดิมได้เสมอตามความต้องการอีกด้วย ประกอบกับการนำนิทานอิเล็กทรอนิกส์มาปรับใช้กับเนื้อหาเรื่อง คำนาม ให้ออกมาในรูปแบบนิทาน ที่มีเรื่องราว ตัวละคร รวมทั้งสร้างสรรค์ออกมาในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัยและเข้าถึงได้ง่าย สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ สืบสม และนพรัตน์ หมีพลัด (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped classroom) ด้วย การบูรณาการการเรียนการสอนรายวิชาเทคโนโลยีมีผลดีมีเดียผ่าน Google Classroom โดยพบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของ สื่อที่พัฒนาจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านมีค่า ความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความเชื่อมั่นสูง และจากการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านในระดับมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการให้นักเรียนได้ไปศึกษาบทเรียนก่อนล่วงหน้าด้วยตนเองนั้น ควรจัดโดยเรียงเป็นลำดับขั้นความยากง่ายของเนื้อหาให้เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่สับสนในเนื้อหาบทเรียน

1.2 การที่ครูผู้สอนให้นักเรียนใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการเข้าถึงบทเรียนด้วยตนเองนั้น ครูผู้สอนต้องมีความมั่นใจว่า นักเรียนมีศักยภาพในการเข้าถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างแท้จริงและสะดวกสบาย ต้องไม่ทำให้การเข้าถึงการศึกษาของนักเรียนเป็นเรื่องที่ยากต่อนักเรียนมากกว่าเดิม

1.3 ครูผู้สอนต้องเป็นผู้มีศักยภาพในการสังเกตและคัดกรองผู้เรียนว่า เมื่อมอบหมายให้นักเรียนไปศึกษาบทเรียนล่วงหน้าด้วยตนเองแล้ว นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการจัดทำสื่อนวัตกรรมนิทานอิเล็กทรอนิกส์ทั้งในแง่ของการออกแบบและการสร้างสรรค์เรื่องราวของนิทานให้เหมาะสมกับนักเรียนมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำนาม กับวิธีการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น

เอกสารอ้างอิง (References)

- กนกวรรณ สืบสม และนพรัตน์ หมี่พลัด. (2560). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ห้องเรียนกลับด้าน (Flipped classroom) ด้วย การบูรณาการการเรียนการสอนรายวิชา เทคโนโลยีมีลต์มีเดียผ่าน Google Classroom. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช ปีที่ 6 ฉบับที่ 2. นครศรีธรรมราช: สืบค้นเมื่อ 28 กรกฎาคม 2565 จาก [https:// so04.tci-thaijo.org](https://so04.tci-thaijo.org)
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). คู่มือการจัดการสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 . กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- ปกรณ์ ประจัญบาน. (2552). สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณ การพิมพ์.
- พัชรินทร์ สิทธิภูมิ อภิรักษ์ อนุมาน และสุวรรณี ยะหะกร. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ ห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักการใช้ภาษาไทยและคุณลักษณะใฝ่ เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ปีที่ 14 ฉบับที่ 1. สุโขทัย: สืบค้นเมื่อ 28 กรกฎาคม 2565 จาก [https:// so04.tci-thaijo.org](https://so04.tci-thaijo.org)
- พิศิขพงษ์ นาคภู. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศใน ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับ ด้านร่วมกับแอปพลิเคชันสำหรับเรียนรู้ผ่านวิทัศน์แบบมีปฏิสัมพันธ์. การค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.